

МЛАДИТЪ ГОСПОДАРИ

Севастица и Захари не излѣзоха да се поразходятъ, както правѣха друга вечеръ, а си останаха въ кжщи. Севастица я болѣше глава — тя бѣше наследила главоболието на майка си, както бѣше наследила и очитѣ ѝ: черни, страдалчески скръбни, замислени. Дребна, малко попригърбена и грозничка въ лице, въ всичко останало тя приличаше на баща си, на хаджи Петра.

Откато бѣха дошли въ чифлика, тѣ най-често говорѣха за едно: ще остане ли Василъ и занаятъ управителъ на чифлика или ще трѣбва да го уволнятъ. Василъ управляваше чифлика отъ десетина и повече години насамъ, още отъ времето на хаджи Петра. Отъ простъ одаджия (работникъ, който приготвя храната), хаджи Петъръ го издигна начело на работата си. Вѣрно е, че той бѣше запазилъ имота, добитѣка, всичко, но пѣкъ и добре бѣше се погрижилъ за себе си: въ града имаше кжща, живѣеше на широка нога, бѣше успѣлъ, както се вижда, и да скжта бѣли пари за черни дни.

— Едно ме е ядъ, — говорѣше Захари,